

ASKERİ FAŞİST DİKTATÖRLÜĞE VE FAŞİZME KARŞI DİRENİŞ

12 Eylül Askeri Darbesi ile, zaten kısıtlı olan burjuva demokrasisine paydos denildi. Emperyalizmin ve tekelci burjuvazinin bulabildiği çözüm, geri ve bağımlı Türkiye kapitalizminin üstyapı kurumu olan ve bu kapitalizmin özelliklerini taşıyan burjuva demokratik devletin tasfiyesidir. 12 Eylül Askeri Darbesi burjuva demokratik devletin ve buna bağlı kısıtlanmış ve yıpratılmış demokratik mekanizmaların tasfiyesi yönünde atılan ciddi ve tehlikeli bir adımı oluşturuyor. 12 Eylül Askeri Darbesi ile amaçlanan, burjuva iktidarlarında sıradan bir değişiklik değildir. Amaçlanan, emperyalizm ve işbirlikçisi tekelci burjuvazinin egemenliğinin kurumlaştırılmaya çalışılan gerici-faşist tipi bir devlet aracılığıyla güçlendirilmesi ve sürdürülmesidir. Bu, aynı zamanda emperyalizme ve tekelci burjuvazinin ekonomik programı ve buna dayanan gerici-faşist politika, bu kapsamda geri ve bağımlı kapitalizmin özelliklerini taşıyan burjuva demokratik devletin tasfiyesi, 12 Eylül Askeri Darbesi ile kurulan askeri faşist diktatörlük eliyle yürütölmek isteniyor.

Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesi bakımından içine girilen dönemin özelliği, burjuva demokratik devleti tasfiye ederek yerine gerici-faşist tipli bir devletin yaratılmasını kendine görev edinen bir askeri diktatörlüğün toplumun başına bela kesilmiş olması tarafından belirleniyor. Askeri diktatörlüğün emperyalizm ve tekelci burjuvaziye dayanan sınıfsal konumu ve burjuva demokratik devleti tasfiye ederek faşist tipi bir devleti oluşturma işlevini ve amacını gözden kaçırmamak gerekiyor. Askeri diktatörlüğün faşist karakterini belirliyen bu olguları dikkate almak önem kazanıyor.

Natocu-tekelci cuntanın bu karakterini gizlemek için yoğun bir propagandayı örgütlemeyi ve çeşitli manevralara başvurmayı ihmal etmediği, tam tersine önemseddiği dikkatlerden kaçmıyor. Emperyalizmin, Nato'nun, CIA'nın, tüm propaganda örgütlerinin bu yönde tam bir seferberlik içinde olduğu görülüyor. Yıllardır uygulanan bir planın parçası olarak desteklenen, geliştirilen faşist terörün ve buna tepki olarak "sol" radikalizmden daha uçlara savrularak ortaya çıkan bireysel terörist maceracı grupların eylemlerinin, can güvenliği konusunda kitlelerde yarattığı psikolojik ortam bu propagandanın dayanağı kılınıyor.

12 Eylül Askeri Darbesi ile kurulan askeri diktatörlüğün faşist MHP liderlerini tutuklaması ve dava hazırlıklarının yürümesi olgusunu da dikkatle değerlendirmek gerekiyor. Natocu-tekelci cuntanın yukarda belirtilen karakterini gözden kaçırmak, faşist MHP'ye yönelen bu operasyonun sonuna kadar götürölmeli halinde taşıyacağı olumlulukları iyimser ve gerçek dışı değerlendirmelere tabi tutma tehlikesini taşıyor.

Natocu-tekelci cuntanın MHP'ye yönelen operasyonunun altında, emperyalizm ve tekelci burjuvazinin bir iç savaşa neden olabilecek darbeleri güvensiz ve riskli görmesi yatıyor.

Emperyalizm ve tekelci burjuvazi bakımından bu risk, (1) tüm öznel eksikliklerine karşın ülkemizdeki güçlü ilerici, devrimci, sol potansiyelin varlığı, (2) İşçi sınıfı direnişinin sıkıyönetimin baskıcı koşullarında gerçekleştirilen 30 Nisan ve 24 Temmuz genel grevlerinde de görülen kitleliliği ve gücü, (3) İşçi sınıfı ve kitlelerin Tarih ve Çorum direnişlerinde görülen yeni mücadele biçimlerine süratle intibak etme özelliği; (4) Varolan ulusal sorunun ve mezhep yapısının sınıfsal kutuplaşmaları keskinleştiren rolü, (5) İran devriminin etkilerini de taşıyarak dindar emekçiler arasında güçlenen anti-Amerikan eğilim, (6) Keskin bir kutuplaşmanın varolduğu ülkenin bölgedeki coğrafi konumu gibi faktörlerden kaynaklanıyor. [...]

Bütün bunlar, gerek ekonomik gerekse politik koşullar, gerici-faşist tipi bir devletin yaratılmasını ve biçimi ne olursa olsun faşist bir rejimin yerleştirilmesini kendine görev edinen askeri diktatörlükten kurtulma ve faşizmi defetme görevini ön plana çıkarıyor.

Acil demokratik görev, askeri faşist diktatörlükten, onun tüm antidemokratik tasarruflarını ortadan kaldırarak kurtulmak ve emekten yana, halkçı, devrimci, demokratik anayasal bir düzeni gerçekleştirmek üzere askeri diktatörlüğe karşı direnen ve faşizmden yana olmayan güçlerin ve politik akımların ortak iktidarını kurmak olarak beliriyor.

[...]

Gerek demokrasi cephesinin örülmesi ve askeri diktatörlüğe karşı olan tüm politik akımların diktatörlüğe karşı ortak muhalefetinin geliştirilmesinde, gerekse askeri faşist diktatörlüğün çeşitli toplumsal ve siyasal manevralarının etkisiz kılınmasında Marksist-Leninist hareketin birliğinin sağlanması görevlerin merkezinde bulunuyor. Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temelinde, uluslararası strateji ve taktiklerin zengin deneyiminin ışığında ve bilimsel sosyalizmin ülke koşullarına doğru bir biçimde uygulanmasıyla oluşacak ideolojik-politik-örgütsel platformda tekleşmenin-birliğin sağlanması görevi bütün yakıcılığıyla önde duruyor.

“Barış, Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizme Adanmış 75 Yaş” Broşürü, Mayıs 1985

Çark Başak, 2 (79), Ekim 1980